

Nej till licensjakt på varg 2021

Svenska Rovdjursföreningen anser att rovdjuren, liksom alla andra arter, har rätt att existera för sin egen skull oavsett om vi människor betraktar dem som skadliga eller nyttiga. Vi ser därför med stor oro på att länsstyrelserna överväger att besluta om licensjakt på varg. Därför vill vi nu påminna om gällande lagstiftning i art- och habitatdirektivet samt hur domslutet kring Tapiolamålet bör påverka Sveriges handlande.

En licensjakt på varg är oförenlig med EU-direktivet 92/43/EEG, alltså art- och habitatdirektivet, vars syfte är att säkerställa den biologiska mångfalden. Åtgärder som vidtas med stöd av direktivet ska syfta till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos livsmiljöer samt arter av vilda djur och växter (artikel 2).

Vargen är upptagen i bilaga 4 a i art- och habitatdirektivet som en strikt skyddad art. Avsiktligt dödande och därmed jakt på en sådan art är *förbjudet*. Endast i ett fåtal angivna undantagssituationer kan avsiktligt dödande tillåtas. Dessa undantag skall tolkas *restriktivt*. Av praxis framgår att undantag får medges endast i ”konkreta, enskilda fall och för att uppfylla klart definierade behov och situationer”, vilket snarare låter som skyddsjakt. Det är också viktigt att beakta att EU-domstolen nyligen uttalat att ett avsiktligt dödande måste få en *positiv nettoeffekt* på vargens bevarandestatus – något som licensjakten inte kan medföra (jfr p. 45–46 i EU-domstolens mål nr C-674/17, Tapiolamålet som rörde ”stamvårdande jakt” på varg i Finland). Den gynnsamma bevarandestatusen hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde är ett nödvändigt förhandsvillkor som ska vara uppfyllt för beviljande av de undantag som föreskrivs i artikel 16.1. Antalet förväntade skyddsjakter och de senaste uppskattningarna av antalet olagligt fällda vargar måste beaktas – i Sverige dödas cirka 20 procent illegalt, även genetiskt viktiga individer. Stammen skulle egentligen behöva växa markant i storlek för att säkerställa gynnsam bevarandestatus eftersom invandringen av varg till Sverige är närmast obefintlig

Bevisbördan för att jakten ändå skulle vara tillåten åvilar en nationell instans enligt EU dom ”Begäran om förhandsavgörande – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 12.1 – Strikt skyddssystem för djurarter – Bilaga IV – *Canis lupus* (varg) – Artikel 16.1i mål C-88/19”. Vi anser att länsstyrelsen inte är en sådan behörig myndighet och det skulle krävas rigorös bevisning för att så skulle bli fallet, enligt den nämnda domen från EU-domstolen. Om en bedömning av de mest tillförlitliga och tillgängliga vetenskapliga uppgifterna fortfarande ger utrymme för en viss osäkerhet om ett undantag försvårar upprätthållandet eller återställandet av en gynnsam bevarandestatus hos beståndet av en utrotningshotad art, får undantaget inte beviljas (p. 51) enligt försiktighetsprincipen. Vargen har inte en gynnsam bevarandestatus. Även om man skulle godta att Sveriges vargstam har en gynnsam bevarandestatus eftersom det finns runt 350 vargar är det uppenbart att vid en tillämpning av försiktighetsprincipen, som det åligger den beslutande myndigheten att göra, saknas det helt utrymme för licensjakt på varg idag. Det måste också

ifrågasättas om inte det verkliga syftet med kraven på licensjakt egentligen handlar om att ha så få vargar som möjligt– vilket strider mot hela andan i direktivet.

Att Naturvårdsverket som vi bedömer felaktigt överlämnat beslutanderätten om licensjakt på varg till länsstyrelserna betyder att länsstyrelsen inte bör besluta om licensjakt. I sin myndighetsutövning måste länsstyrelsen stå fri från påtryckningar från dem som av olika skäl vill minska vargstammen långt under vad som försvarbart från biologisk synpunkt. Skäl som att möjligheten till jakt med lös hund hotas av att jakthundar skadas eller dödas eller att avkastningen från viltstammar minskar kan överhuvudtaget inte anses godtagbara skäl, även om ofta de hörs i debatten. Vi hoppas att ni vågar fatta rätt beslut,

Per Axell

Ordförande, Svenska Rovdjursföreningen